

Langer, Jerzy Marian

Skład Towarzystwa Naukowego Warszawskiego : (kadencja 2008-2010) : wspomnienia pośmiertne : Janusz Zakrzewski (1932-2008)

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 71, 116-117

2008

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Profesor wychował kilka pokoleń lekarzy i naukowców. Był promotorem piętnastu doktoratów, patronował czterem przewodom habilitacyjnym, wypuścił w świat dwóch profesorów. Stworzył własną szkołę patoimmunologii. Był doskonałym organizatorem pracy naukowej, ale i administratorem kierowanych przez siebie instytucji. Był współredaktorem (wraz ze Sławomirem Maślińskim) i współautorem doskonałego podręcznika *Patofizjologia* (1992), który doczekał się kilku wydań.

W ostatnich latach, mimo ciężkiej i dokuczliwej choroby, Profesor wciąż był aktywny, uczestniczył w posiedzeniach naszego Wydziału i rad naukowych, budząc szacunek i podziw. Jego następcą w Instytucie Reumatologii — profesor Sławomir Maśliński oraz wieloletni współpracownik — profesor Włodzimierz Maśliński, napisali o nim we wspomnieniu pośmiertnym, że był uczonym z krwi i kości: „Miał otwarty umysł, pełen nowych, nieprzewidzianych pomysłów, którymi ogarniał problemy od patogenezy chorób do immunoneuromodulacji. Widział to, czego inni nie zdążyli jeszcze dostrzec”. Będzie brakowało Jego niezwykłego poczucia humoru, ciepłej i życzliwej obecności zarówno u nas — w Towarzystwie, w Katedrze Patofizjologii przy Krakowskim Przedmieściu, jak i w Instytucie, z którym związał się na ponad 40 lat. Pogrzeb Profesora odbył się 29 lipca 2008 roku na Starych Powązkach w Warszawie.

Andrzej Śródka

JANUSZ ZAKRZEWSKI (1932–2008)

26 października 2008 roku zmarł prof. dr hab. Janusz Zakrzewski, fizyk, profesor zwyczajny Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego, z którym był związany całe życie, od czasu obrony pracy magisterskiej w 1957 roku.

Profesor Zakrzewski zajmował się fizyką cząstek elementarnych. Prowadził badania w dziedzinie fizyki wysokich energii, publikując ponad 150 wysoko cytowanych prac. Jest współodkrywcą ciężkich hiperjąderek oraz podwójnego hiperjądra. Po okresie technik emulsyjnych uczestniczył w eksperymentach wykorzystujących ko-

mory pęcherzykowe, a następnie we współczesnych wielkich eksperymentach w CERN (UA2) i DESY (ZEUS). Odkrycia i prace badawcze przyniosły mu wiele wyróżnień i honorów, a wśród nich członkostwo PAN i PAU oraz TNW, doktorat h.c. Uniwersytetu w Durham, medal Powella, medal Smoluchowskiego–Warburga. To ostatnie wyróżnienie było wyrazem szacunku za wieloletnie budowanie naukowej współpracy polsko–niemieckiej, zwłaszcza przy projekcie TESLA, którego był *spiritus movens* po stronie polskiej.

Był współtwórcą reformy nauczania fizyki na Wydziale Fizyki UW i współautorem znakomitego podręcznika fizyki. Bardzo aktywnie mobilizował studentów do włączania się w życie naukowe „Hożej”. Pełnił funkcję dziekana Wydziału Fizyki w latach 1972–75 i prorektora Uniwersytetu Warszawskiego w latach 1981–82.

Profesor Zakrzewski bardzo cenił i kultywował piękno języka polskiego jako członek Rady Języka Polskiego. Wiele wysiłku i energii wkładał w podtrzymanie poziomu nauki w Polsce oraz integralność naszego środowiska: był jednym z „odtwórców” naszego Towarzystwa, a także aktywnym członkiem Towarzystwa Popierania i Krzewienia Nauk, był wybrany prezesem Polskiego Towarzystwa Fizycznego. Do ostatniej chwili współprowadził środowiskowe konsersatorium fizyki na Hożej.

Jerzy Langer